

ใบความรู้ที่ 4

ชนิดข้อมูลและการใช้งานตัวแปร

4.1 ชนิดข้อมูล (Data type)

ชนิดข้อมูลหรือประเภทของข้อมูล เป็นตัวบอกรายละเอียดของตัวแปรที่ประกาศใช้งาน ว่าตัวแปรดังกล่าวสามารถใช้เก็บข้อมูลอะไรได้ ในภาษาซี จะมีชนิดข้อมูลที่ประกอบไปด้วยตัวอักขระ (Character) จำนวนตัวเลขแบบจำนวนเต็ม (Integer) และจำนวนตัวเลขทศนิยม (Floating point number) ชนิดข้อมูลทั้ง 3 แบบสามารถแบ่งออกเป็นชนิดข้อมูลต่างๆ ได้ตามตารางที่ 4.1 (เฉพาะชนิดข้อมูลที่นิยมใช้ในภาษาซี) ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ชนิดข้อมูลในภาษาซี

| ชนิดข้อมูล | ความหมาย | ขนาดข้อมูล (Byte) | ค่าที่เป็นไปได้ |
|--------------------|---------------------------------------|-------------------|----------------------------------|
| char | ตัวอักขระ | 1 | -128 ถึง 127 |
| int | เลขจำนวนเต็ม | 2 | -32768 ถึง 32767 |
| short int | เลขจำนวนจริงแบบสั้น | 2 | -32768 ถึง 32767 |
| Long int | เลขจำนวนจริงแบบสั้น | 4 | -2,147,483,648 ถึง 2,147,483,647 |
| unsigned char | ตัวอักขระ ไม่รวมเครื่องหมาย | 1 | 0 ถึง 255 |
| unsigned short int | เลขจำนวนเต็มแบบสั้น ไม่รวมเครื่องหมาย | 2 | 0 ถึง 65535 |
| unsigned long int | เลขจำนวนเต็มแบบยาว ไม่รวมเครื่องหมาย | 2 | 0 ถึง 65535 |
| signed short int | เลขจำนวนเต็มแบบสั้น รวมเครื่องหมาย | 2 | -32768 ถึง 32767 |
| float | เลขจำนวนจริง มีทศนิยม | 4 | 1.2E-38 ถึง 3.4E+38 |
| doubled | เลขจำนวนจริง 2 เท่า | 8 | 2.3E-308 ถึง 1.7E+308 |
| long doubled | เลขจำนวนจริง 2 เท่าแบบยาว | 10 | 3.4E-4932 ถึง 1.1E+4932 |

หมายเหตุ 1 ไบต์เท่ากับ 8 บิต และขอบเขตของชนิดข้อมูลแต่ละตัวยังขึ้นอยู่กับคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานกับระบบปฏิบัติการด้วย

4.2 ตัวแปร (Variable)

คือการรวมกันของชนิดข้อมูล (Data type) และชื่อ (Identifier) ที่ประกาศใช้ การประกาศใช้งานตัวแปรในภาษาซีจะประกาศได้ 2 รูปแบบคือ ประกาศภายในฟังก์ชัน ตัวแปรประเภทนี้จะเป็นตัวแปรโลคอล (Local) ใช้งานได้ภายในฟังก์ชันเท่านั้น และการประกาศภายนอกฟังก์ชัน ตัวแปรประเภทนี้ จะเป็นตัวแปรโกลบอล (Global) คือทุกๆ ฟังก์ชันภายในโปรแกรมสามารถใช้งานได้ การประกาศในฟังก์ชัน จะต้องมาก่อนชุดคำสั่ง ส่วนการประกาศนอกฟังก์ชัน จะต้องมาก่อนทุกๆ ฟังก์ชันในโปรแกรม รูปแบบการประกาศใช้งานตัวแปรมีดังนี้

```
type variable_name;
```

| | | | |
|-----|---------------|-----|------------------------------|
| โดย | type | คือ | ชนิดของตัวแปร (ตารางที่ 4.1) |
| | variable_name | คือ | ชื่อตัวแปรที่กำหนด |

ตัวอย่าง เช่น

```
char name;  
int Score;  
float=Area;
```

โดยถ้ามีตัวแปรชนิดเดียวอาจประกาศพร้อมกันโดยใช้ คอมมา คั่นระหว่างชื่อของตัวแปร ถ้ามีการกำหนดค่าให้ใช้เครื่องหมาย = และใช้เครื่องหมายแสดงการจบคำสั่งเมื่อสิ้นสุด คำสั่ง ตัวอย่าง เช่น

ตัวอย่าง เช่น

```
char name, Lastname;  
char day = 'S'  
char surname[20] ="Kodedee";  
int x,y,z;  
int A=5, B=10;  
float a,b,c;  
float k=1.234567, m;
```

4.3 ค่าคงที่ (Constants)

ค่าคงที่มีลักษณะทำนองเดียวกับตัวแปร แต่เป็นตัวแปรที่มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง การประกาศทำได้ 2 แบบ คือใช้คำสั่ง const ดังนี้

```
const type variable_name = value ;
```

| | | | |
|-----|---------------|-----|------------------------------|
| โดย | type | คือ | ชนิดของตัวแปร (ตารางที่ 4.1) |
| | variable_name | คือ | ชื่อตัวแปรที่กำหนด |
| | value | คือ | ค่าของตัวแปรที่กำหนด |

ตัวอย่าง เช่น

```
const int num1 = 5;  
const float vat = 0.07;  
const char student[10] = 'Bush';
```

ใช้ directive #define ดังนี้

```
#define variable_name value
```

| | | | |
|-----|---------------|-----|--------------|
| โดย | variable_name | คือ | ชื่อค่าคงที่ |
| | value | คือ | ค่าคงที่ |

ตัวอย่าง เช่น

```
#define NUM1 5
#define VAT 0.07
#define STUDENT Bush
```

4.4 อาร์เรย์ (Array)

อาร์เรย์ คือ การเก็บชุดข้อมูลที่เป็นชนิดเดียวกันไว้ในตัวแปรเดียวกัน เช่น หากเราต้องการเก็บค่าอายุของคน 10 คน แทนที่เราจะใช้การสร้างตัวแปร age1 age2 age... ก็เปลี่ยนมาใช้ตัวแปรอาร์เรย์แทน ตัวแปรแบบอาร์เรย์มีคุณสมบัติที่สำคัญอยู่ 3 ประการคือ

- ข้อมูลอยู่ภายใต้ชื่อตัวแปรเดียวกัน
- มีชนิดข้อมูลเหมือนกัน
- การเข้าถึงข้อมูลในอาร์เรย์จะใช้ดัชนี (index) ในการอ้างอิง

นอกจากนี้ในภาษา C/C++ จะใช้งานอาร์เรย์จำเป็นต้องมีการจองพื้นที่หน่วยความจำก่อนใช้งาน มีรูปแบบการประกาศใช้งาน ดังนี้

```
type variable_name[ขนาดของข้อมูล];
```

| | | | |
|-----|---------------|-----|------------------------------|
| โดย | type | คือ | ชนิดของตัวแปร (ตารางที่ 4.1) |
| | variable_name | คือ | ชื่อตัวแปรที่กำหนด |

หรือ

```
type variable_name[]={ชุดข้อมูล};
```

| | | | |
|-----|---------------|-----|------------------------------|
| โดย | type | คือ | ชนิดของตัวแปร (ตารางที่ 4.1) |
| | variable_name | คือ | ชื่อตัวแปรที่กำหนด |

ให้สังเกตว่า การสร้างตัวแปรแบบอาร์เรย์จะแตกต่างจากการสร้างตัวแปรแบบปกติตรงที่การสร้างจะต้องมีเครื่องหมาย [และ] ต่อท้ายชื่อตัวแปรด้วย และการกำหนดข้อมูล จะใช้เครื่องหมาย { และ } ในการครอบชุดข้อมูล โดยข้อมูลแต่ละชุดจะถูกคั่นด้วยเครื่องหมาย , (comma)

หรือถ้าต้องการสร้างตัวแปรอาร์เรย์ที่ต้องการกำหนดค่าที่หลัง จะต้องมีการกำหนดขนาดของอาร์เรย์ด้วย โดยนำค่าของขนาด หรือจำนวนข้อมูลที่ต้องการเก็บไว้ในระหว่างเครื่องหมาย [และ] การดึงข้อมูลออกมาจากอาร์เรย์จะใช้ดัชนี (index) ในการชี้ตำแหน่ง โดยใช้รูปแบบดังนี้

```
variable_name[ index ]
```

โดย variable_name คือ ชื่อตัวแปรที่กำหนด
 Index คือ ดัชนีในการชี้ตำแหน่งของอาร์เรย์

นอกจากนี้ หากต้องการกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงค่าในอาร์เรย์ สามารถทำได้แบบเดียวกับการเปลี่ยนค่าตัวแปร แต่ต้องมีการชี้ดัชนีที่ต้องเปลี่ยนด้วย

```
variable_name[ index ] = Value;
```

โดย variable_name คือ ชื่อตัวแปรที่กำหนด
 Index คือ ดัชนีในการชี้ตำแหน่งของอาร์เรย์
 Value คือ ค่าที่ต้องการเปลี่ยนแปลงหรือกำหนด

ตัวอย่าง เช่น

int Score[4]; หมายถึง ประกาศตัวแปรอาร์เรย์แบบไม่กำหนดข้อมูลจำนวน 5 ดัชนีดังนี้

| | | | | |
|----------|----------|----------|----------|----------|
| Score[0] | Score[1] | Score[2] | Score[3] | Score[4] |
| | | | | |

int age[] = {18, 12, 16, 15} หมายถึง ประกาศตัวแปรอาร์เรย์พร้อมกับการกำหนดข้อมูล

| | | | |
|---------|---------|---------|---------|
| age [0] | age [1] | age [2] | age [3] |
| 18 | 12 | 16 | 15 |

A=age[0] หมายถึง กำหนดให้ A มีค่าเท่ากับตัวแปร Age ดัชนี 18
 age[1] = 10; หมายถึง กำหนดให้อาร์เรย์ดัชนี 1 มีค่าเท่ากับ 10

| | | | |
|---------|---------|---------|---------|
| age [0] | age [1] | age [2] | age [3] |
| 18 | 10 | 16 | 15 |

4.5 การตั้งชื่อตัวแปร

1. ต้องขึ้นต้นด้วยตัวอักษรหรือเครื่องหมาย underscore เท่านั้น
2. ตัวต่อไปจะเป็นตัวเลขหรือตัวอักษรหรือเครื่องหมาย underscore
3. ชื่อมีความยาวไม่จำกัด (ตั้งยาวเกินได้ แต่ compiler จำแนกได้เพียง 31 ตัวแรกเท่านั้น ตั้งเกินจึงไม่มีประโยชน์)
4. ห้ามตั้งชื่อตรงกับคำสงวนในภาษาซี
5. ชื่อตัวแปรควรสื่อความหมายของตัวแปรเพื่อป้องกันความสับสนของการพิจารณาโปรแกรม

4.6 การเขียนโปรแกรมสื่อสารทางพอร์ตอนุกรม

4.6.1 ฟังก์ชันกำหนดความเร็วในการสื่อสารทางพอร์ตอนุกรม เพื่อให้สามารถสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ทั้งสองฝั่งได้จะต้องกำหนดอัตราเร็วในการสื่อสารหรือเรียกว่าอัตราบอด (Baudrate) ซึ่งค่าความเร็วนั้นมีหน่วยเป็นบิตต่อวินาที (bps: bit per second) ค่าความเร็วนี้นี้ได้แก่ 300, 600, 1200, 2400, 4800, 9600, 14400, 19200, 28800, 38400, 57600, หรือ 115200

```
Serial.begin(speed);
```

speed: ตัวเลขของอัตราเร็วในการสื่อสารผ่านพอร์ตอนุกรม

ตัวอย่าง เช่น

Serial.begin(9600); หมายถึง กำหนดอัตราเร็วของการสื่อสารทางพอร์ตอนุกรมเป็น 9600 บิตต่อ 1 วินาที

4.6.2 ฟังก์ชันส่งข้อมูลออกพอร์ต เป็นฟังก์ชันที่ใช้ในการส่งข้อมูลออกทางพอร์ตอนุกรมหรืออาจเรียกว่าฟังก์ชันพิมพ์ ข้อมูลออกทางพอร์ตเพื่อแสดงผลที่จอคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับวงจร Arduino ฟังก์ชันนี้เมื่อพิมพ์เสร็จตัว เคอร์เซอร์จะรออยู่ที่ท้ายสิ่งที่พิมพ์นั้น ๆ

```
Serial.print(variable)
```

```
Serial.print(variable, format)
```

| | | | |
|-----|----------|-----|--------------------|
| โดย | variable | คือ | ชื่อตัวแปรที่กำหนด |
| | format | คือ | รูปแบบของการแสดงผล |

ตัวอย่าง เช่น

| | |
|-----------------------|----------------------------------|
| Serial.print(A) | ผลที่ได้คือแสดงข้อมูลของตัวแปร A |
| Serial.print(20) | ผลที่ได้คือแสดงตัวเลข 20 |
| Serial.print("Hello") | ผลที่ได้คือแสดงข้อความ Hello |

4.6.3 ฟังก์ชันส่งข้อมูลออกพอร์ต คล้ายกับฟังก์ชัน `Serial.print` ต่างกันตรงที่เมื่อพิมพ์เสร็จตัวเคอร์เซอร์ขึ้นมารอยังบรรทัดใหม่ ดังนั้นเมื่อสั่งพิมพ์ครั้งถัดไปข้อมูลที่จะปรากฏจะอยู่ที่บรรทัดใหม่ แทนที่จะต่อท้ายเหมือนกับฟังก์ชัน `Serial.print`

```
Serial.println(val)
```

ตัวอย่าง เช่น กำหนดให้ `A=20`

- `Serial.println(A)` ผลที่ได้คือแสดงข้อความ 20
- `Serial.println(78)` ผลที่ได้คือแสดงข้อความ 78
- `Serial.println("Hello")` ผลที่ได้คือแสดงข้อความ Hello

| Serial Monitor |
|----------------|
| 20 |
| 78 |
| Hello |

ตัวอย่างที่ 4.1 การเขียนโปรแกรมแสดงข้อมูลตัวแปร 2 จำนวน โดยกำหนดให้ A=20, B=30 จากนั้นแสดงผลออกทางหน้าต่าง Serial Monitor ซึ่งขั้นตอนการแก้ปัญหา มีดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และกำหนดรายละเอียดของปัญหา

- 1) ปัญหาที่ต้องการแก้ คือ การเขียนโปรแกรมแสดงข้อมูลตัวเลข 2 จำนวน
- 2) ข้อมูลเข้า คือ ไม่มี
- 3) ข้อมูลออก คือ ข้อมูลตัวเลข A และ B

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบโปรแกรม (รหัสจำลองหรือผังงาน)

เขียนลำดับการทำงานโดยใช้รหัสจำลอง หรือผังงานได้ดังนี้

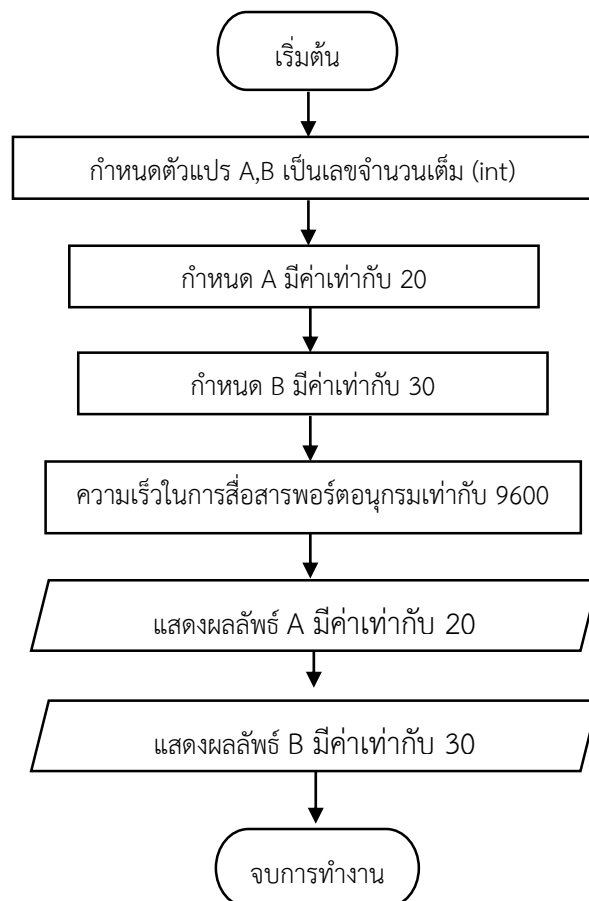
2.1) การเขียนรหัสจำลอง

เริ่มต้น

1. ประกาศตัวแปร A,B และ C เป็นเลขจำนวนเต็ม
2. กำหนดตัวแปร A มีค่าเท่ากับ 20
3. กำหนดตัวแปร B มีค่าเท่ากับ 30
4. กำหนดความเร็วในการสื่อสารพอร์ตอนุกรมเท่ากับ 9600
5. แสดงข้อมูล A มีค่าเท่ากับ 20
6. แสดงข้อมูล B มีค่าเท่ากับ 30

จบการทำงาน

2.2) การเขียนผังงาน



ขั้นตอนที่ 3 เขียนโค้ดคำสั่งโปรแกรมที่ใช้ในการทดลอง

| | คำสั่ง | คำอธิบายโปรแกรม |
|----|-----------------------|---|
| 1 | int A,B; | //ประกาศตัวแปร A และ B เป็นเลขจำนวนเต็ม |
| 2 | void setup() { | |
| 3 | A=20; | //กำหนด A มีค่าเท่ากับ 20 |
| 4 | B=30; | //กำหนด B มีค่าเท่ากับ 30 |
| 5 | Serial.begin(9600); | // กำหนดอัตราเร็วของการสื่อสารเป็น 9600 บิตต่อ 1 วินาที |
| 6 | Serial.print("A = "); | //แสดงข้อมูลข้อความ "A=" |
| 7 | Serial.println(A); | //แสดงข้อมูลตัวแปร A |
| 8 | Serial.print("B = "); | //แสดงข้อมูลข้อความ "B=" |
| 9 | Serial.println(B); | //แสดงข้อมูลตัวแปร B |
| 10 | } | |
| 11 | void loop() { | |
| 12 | } | |

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบโปรแกรม

- 4.1) ทำการอัปโหลดโปรแกรม
- 4.2) เปิดหน้าต่าง Serial Monitor
- 4.3) สังเกตผลการทำงาน ดังภาพ

